

پیرامون سفر رئیس جمهور غنی به استرالیا

هزاره های معترض در شهر کنبرا پایتخت استرالیا

نوشته ضیا

اشرف غنی احمد زی همراه با هیأت عالیرتبه دولتی چون وزیر معادن و پترولیم، وزیر اقتصاد و جمعی از مشاورین ارگ چون مختارالله مختار و سایرمامورین دولتی افغانستان به تاریخ دوم اپریل توسط طیاره نظامی به کنبرا پایتخت استرالیا رسید. اما آنچه سر و صدا که پیش از آمدن رئیس جمهور به استرالیا همه جا را گرفته بود، بر پای تظاهرات از سوی شورای مردمی حمایت از جنبش روشنایی بود که همزمان داوود ناجی به نماینده گی از هیأت رهبری جنبش روشنایی از افغانستان جهت اشتراک در مراسم سالگرد شهادت عبدالعلی مزاری به استرالیا آمده بود و به سر می بُرد.

وضع کنونی جنبش طوری به نظر میرسد که انگار دولت افغانستان به هر ذریعه و از جمله کشاندن سروردانش، محقق و برخ از رهبران سنتی هزاره که پای شان به نحوی در حکومت و دولت بند است، در نتیجه آنهمه شور و فریاد جنبش نسبت به اوایل ایجاد آن به موجب کشتار و زخمی شدن صدها تن از اشتراک کننده گان در تظاهرات دوم اسد سال پار در حمله انتحاری و همچنان داعیه جنبش روشنایی به خاطر انتقال برق از مسیر بامیان ازان آب و تابش فروکش نموده است.

برای جنبش فرصت طلایی میسر شد که در جنب شورای مردمی حمایت از جنبش روشنایی در استرالیا، تظاهرات وسیع را سازماندهی کند. هزاره ها از سراسر استرالیا و نیوزیلاند به فراخوان (**توقف تبعیض سیستماتیک از سوی حکومت افغانستان همچنان؛ اشرف غنی نباید در مورد مهاجرین با دولت استرالیا معامله کند**) بود، لیبیک گفتند. تا آنکه در روز موعود 6320 نفر هزاره که برخ آنها بیشتر از سه هزار کیلومتر راه را پیموده بوند، خود ها را در مسیر راه رئیس جمهور غنی، گورمنت حوز، پارلمان حوز و سازمان ملل متحد رساندند و به تظاهرات پرداختند.

به نظر من انگیزه این تظاهرات میتواند این سه اصل باشد:

1 - جنبش روشنایی با دیپلماسی عصری که دران سهم جوانان مکتبی هزاره را نادیده گرفته نمی توانیم و استفاده از احساسات سنتی و بومی قوم هزاره، یکبار دیگر خواست یکبار دیگر خود را تبارز بدهد.

2 - به نمایش گذاشتن قوت اتحاد قوم هزاره.

3 - دنبال کردن فریاد عدالتخواهانه هزاره در برابر تبعیض.

اکثریت قوم هزاره در استرالیا میدانند که دولت استرالیا قانونی را به تصویب رسانده که دولت استرالیا هیچ کس را که از طریق آب یا هوا به صورت غیر قانونی به نام مهاجر یا پناهنده به استرالیا بیاورد، نمی پذیرد. با وجود آن، عده یی از هزاره ها که در انتظار سرنوشت در استرالیا به سر می برند، دانسته و ندانسته شرکت درین تظاهرات را استقبال کردند. و اما دیده شد که موضوعات مورد بحث میان هیأت افغانستان و مقامات استرالیا پیرامون توسعه تجارت، معادن، تحصیلات عالی، زراعت و سرمایه گذاری بود که این مطلب را قبلاً سخنگوی ریاست جمهوری از طریق رسانه ها به اطلاع رسانده بود. ضمن آن دولت استرالیا کمک 320 ملیون دلاری را به جانب افغانستان تا سال 2020 وعده سپرد. اما برخلاف ادعا و شعار مظاهره، معامله در مورد مهاجرت و مسایل مربوط به آن قطعاً شامل آجندا نبود. بنا صحیح بودن ادعای معامله در مورد مهاجرین، به جنبش روشنایی و سازماندهنده گان تظاهرات ضربه وارد کرد که بی تردید این داعیه نزد دولت استرالیا، رئیس جمهور غنی و از همه مهمتر نزد هزاره ها و سایر اقوام افغانستان در استرالیا تعجب آور به حساب می آید. آنچه در مورد تبعیض و همچنان این ادعا که مظاهره کننده گان در قطعنامه شان از دولت استرالیا خواسته اند، که دولت استرالیا پولی را که از کیسه آتانی که تفس می دهند و از جمله استرالیایی های افغانی تبار می باشند، باید از صورت مصارف آن در افغانستان به دولت و مردم استرالیا حسابدهی صورت بگیرد تا این پول نیز در کیسه مافیای فساد قرار نگیرد. همچنان موضوع تبعیض حتی به معنای وسیعتر از قوم از جمله عدم رعایت قانون در عرصه های مختلف حقایقی اند، که باید به فریاد کشیده می شد.

چیز دیگری که دانه آن با انتقال برق از مسیر بامیان کاشته شد و جوانه آن با خون ده ها تن در تظاهرات دوم اسد در دهمزنگ آبیاری گردید، همانا نموداری جنبش روشنایی بود که به سرعت در میان قوم هزاره طرفداران خود را به دست آورد. شواهد بیانگر آن است که این نهاد با نظر داشت اعمال ناشیانه و دور از انتظار رهبران سنتی قوم هزاره، خواسته است با شیوه روشنفکرانه که با مذاق جوانان و قشر تحصیلکرده و طبقه خسته از رهبران سنتی هزاره برابری باشد، خود را به ظهور و باروری برساند.

پُر واضح است، سفر رئیس جمهور غنی به استرالیا در جهت گسترش روابط میان افغانستان و استرالیا اقدام بخردانه به حساب می رود، اما برخورد رئیس جمهور و سفارت افغانستان در کنبرا با شخصیت ها، نهاد ها و بافت های اجتماعی افغانهای مقیم در استرالیا به شمول برخورد با رسانه ها از استرالیا تا تدویر کنفرانس خبری در کابل با خبرنگار طلوع نیوز با سوالهای زیاد مواجه شده است، به این گونه:

1- خوشبختانه استرالیا کشوریست که نسبت به اکثر کشورهای جهان در فضای امن و امان به سر می برد. اگر قرار شده باشد که آقای رئیس جمهور را قبل از آمدن به استرالیا از برگزاری تظاهرات هزاره ها ترسانده باشند، به وضاحت به ملاحظه رسید که جمعیت بیش از شش هزار نفری هزاره، خواست های مدنی شان را در کمال نظم و بدون کوچکترین خشونت به انجام رساندند. پس آقای رئیس جمهور چه توجیهی دارد که نمی تواند مانند سایر رهبران جهان در میان مردم خود قرار بگیرد. به مردم بگوید و از مردم بشنود. درین بابت حتی تعدادی از دعوت شده گان به ملاقات رئیس جمهور نیز از قیودات بی حد و حصر شکایت دارند.

2 - یک تن از کسانی که خود به ملاقات رئیس جمهور دعوت شده بود، میگوید: تعداد افغانهایی که از استرالیا و نیوزیلاند با رئیس جمهور دیدار نموده اند، حدود بیشتر از بیست نفر نبود. این احصائیه به ذات خود، نشاندنده یک حرکت نمایشی نیست؟

4 - آقای اشرف غنی عملاً دیدند که چند هزار انسان از قوم هزاره به خاطر ابراز خواسته های شان از دور ترین مناطق استرالیا در کنبرا تجمع کرده بودند، لازم بود که ایشان به عنوان رئیس جمهور یک یا چند نفر از نماینده های هزاره ها را در جمع مدعوین و یا هم اختصاصی می خواست. اگر خواسته های ایشان به جا و معقول می بود، آنها را دلجویی می کرد و به خواسته های شان جواب مثبت ارائه می کرد. هرگاه خواسته های شان نا بجا و نادرست می بود، جواب قناعت بخش می داد. همچنان اگر کدام روش نا معقول و خلاف ارزشهای دموکراسی از آنها سرزده بود، آنها را متوجه می ساخت. 4 - پرسشهای مدعوین در نشست با رئیس جمهور به حدی زیر سانسور و قیودات گرفته شده بود که این نکته را حتی برخی از مدعوین آزاد، شرم دموکراسی یاد کردند.

5- مردم از جمله رسانه های افغانی انتظار داشتند تا از جریان صحبت های رئیس جمهور با افغانهای مقیم در استرالیا و همچنان پیرامون دست آورد های این سفر راپور ها و گزارشهای دست اول را بصورت مفصل نسبت به هر رسانه غیر افغانی تهیه نمایند. از جمله اداره هفته نامه " منحیت یک رسانه خطی با اعتبار که در سراسر استرالیا خواننده های خود را دارد، بار بار با سفارت استرالیا از طریق تلفون، ایمل و مسج های پیاپی در تماس شد تا با رئیس جمهور مصاحبه صورت بگیرد و از جریانات سفر به هفته نامه "افق" گزارش تهیه شود، متأسفانه از سنگ صدا برآمد و اما از سفارت افغانستان در کنبرا جواب نیافتیم.

6 - این نکته نیز زمزمه می شود که رئیس جمهور غنی با نادیده انگاشتن عرف دیپلماتیک همچنان نادیده انگاشتن وظیفه وزارت امور خارجه، هیچ کس را از وزارت خارجه با حفظ تعادل صلاحیت و وظیفوی در ترکیب هیأت معیتی اش با خود نیاورده بود . این بدان معنا تعبیر می شود که رئیس جمهور خواسته است با الفعل و بالعمل اما بصورت غیر مستقیم حکومت (افتراق ملی) را اعلان کند .

آنچه برشمردیم، شیره تماسهای ممتد هموطنان ما از سراسر استرالیا میباشد که از طریق تلفون، ایمل ... به اداره هفته نامه " افق " مواسلت ورزیده بود.